

preek 7 februari 2010 1

Sunday 07 February 2010

Preek gehouden in de Stadsdennenkerk te Harderwijk op zondag 7 februari 2010 in de morgendienst. Aandachtspunten: Zondag Werelddiaconaat; jeugddiaconaat en bevestiging van een ouderling. Lezingen: Exodus 2:1-10 (alternatieve lezing van het oec. Leesrooster) en Romeinen 12:3-8 (met het oog op de bevestiging). Tekst: Exodus 2:10c "Ze noemde hem Mozes want, zei ze, ik heb hem uit het water getrokken."

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Voor mijn gevoel ligt de Kerst nog maar vlak achter ons. Toch gaat het kerkelijk jaar gewoon zijn gang. Het is vandaag zondag Sexagesima. Dat betekent: Zestig dagen voor Pasen. Straks hebben we zo maar weer de veertigdagentijd, de stille week en Pasen.

In de afgelopen week ontving ik van de kinderdienst het programma voor de veertigdagentijd met het projectlied. Dit jaar staan er lezingen uit Exodus op het rooster. Daar sluiten we graag bij aan. Daarom ging het vorige week over Exodus 1 en vandaag over Exodus 2.

Het verhaal van vanmorgen waar de kinderen nu ook naar luisteren spreekt sterk tot de verbeelding. Vrouwen zijn er de hoofdrolspelers rondom dat ventje Mozes. Zijn moeder Jochebed en zijn zusje Mirjam, de dochter van de Farao en haar dienaressen. Op een wonderbaarlijke manier wordt dat hebreeuwse jongetje gered. Als God zijn verlossend werk doet, gaat het altijd gepaard aan wonderen. En Hij schakelt daar mensen bij in... soms kleine mensen zoals zusje Mirjam. Ik zou vanmorgen allerlei moois kunnen vertellen over Exodus 2, maar ik beperk me tot twee dingen. De naam van Mozes en zijn komaf.

Als de prinses Mozes gevonden heeft, noemt ze hem Mozes. Dat is een Egyptische naam die waarschijnlijk samenhangt met het Egyptische werkwoord voor 'baren' of 'geboren laten worden'. Dat werkwoord heeft dezelfde letters: m s i. Er waren farao's die Thutmoses heetten. Dat betekent dus: geboren uit Thut. Dat was de godheid die in de zonnebark stond. De boot waarin 's nachts de zon onder de aarde doorgetrokken werd om die dag daarop in het oosten weer op te gaan. Ook de naam Ramses hangt samen met geboren worden: Ra-mozes (verbasterd of verkort tot Ramses betekent: uit Ra geboren. Ra was de zonnegod. Gebaard door Ra.

De prinses zegt: Ik heb Mozes gebaard uit het water. Zelf had ze geen kinderen. Daarom nam ze een ritueel bad in de Nijl, de god van de vruchtbaarheid. Jaarlijks trad de Nijl buiten haar oevers en bracht vruchtbaarheid in het land. Wat doe je als je onvruchtbaar bent. Dan neem je een bad in de godin van de vruchtbaarheid. De prinses had thuis wel sanitaire voorzieningen genoeg, prachtige baden met hulp van vele dienaressen. Om zich te wassen hoefde ze niet naar een rivier te gaan... Misschien had ze bijna de leeftijd bereikt waarop je geen kinderen meer krijgt. In ieder geval ziet ze in het vondelingetje Mozes haar gebedsverhoring. De Nijl had haar een kind gebaard: Mozes.

Wat betreft de komaf van Mozes: Hij was uit de stam van Levi. Zo begint onze lezing. Een man uit het huis Levi huwde een levitische vrouw. Deze werd zwanger en baarde een zoon. Zoals we wellicht weten was het de taak van de Levieten om het volk te leiden en te begeleiden. De broer van Mozes, Aäron, was de eerste priester, zelfs hogepriester. De priesters gaven het onderricht en de levieten begeleidden het liturgisch gezang. Leiden en begeleiden dat was de taak van een leviet.

De naam en komaf van Mozes laten ons precies zien met wie we van doen hebben. Mozes laat het volk van God geboren worden. Als een vroedvrouw trekt hij het volk vanuit de ellende het leven in - de vrijheid in. En daarna was het zijn levenstaak om dat volk te leiden en te begeleiden.

Daarmee is Mozes een prachtige heenwijzing naar God in de hemel. God is het die ons geboren laat worden, die ons als mens en als volk te voorschijn brengt en die ons leidt en begeleidt op de weg van de vrijheid.

Van hieruit kunnen we enkele mooie lijnen trekken naar deze zondag van het werelddiaconaat. Sinds de stormvloedramp in 1953 is de eerste zondag van februari bij uitstek de dag om te geven voor de noodhulp en ontwikkelingshulp wereldwijd. Dat mogen we vandaag doen bij de eerste rondgang voor Kerk in Actie. Daar bovenop stellen onze diakenen ons in de gelegenheid om volgende week te geven voor noodhulp op Haïti. Dat is een plaatselijk initiatief.

Net als Mozes willen we mensen te voorschijn brengen uit de ellende, geboren laten worden tot nieuw leven, trekken uit het water - hen leiden en begeleiden op een weg van redding en verlossing. Ik las gisteren dat het regenseizoen voor Haïti de volgende ramp betekent. Ik lees het u voor: "Doordat de grond weinig water absorbeert kunnen de enorme regenbuien leiden tot forse overstromingen. Zo kort na de aardbeving zou dat een nachtmerrie zijn... vooral in de hoofdstad Port-au-Prince. Iedere vierkante centimeter is bebouwd, overal wonen mensen. En nu leven er ook nog eens een miljoen mensen op straat (Ned. Dagblad; ANP)." Het gaat er letterlijk om, mensen te voorschijn te trekken van onder het puin en vanuit het water.

Zoals we gemerkt hebben, gaat het vandaag niet alleen om werelddiaconaat, maar ook om jeugddiaconaat. We hebben zojuist gehoord wat de jongeren van plan zijn te doen naar aanleiding van de actie "Uitdaging" van het jeugddiaconaat. We hebben daarbij gezongen: "Geef eens om een ander... Een brief is zo geschreven, een kaartje snel gepost; Maar wil je echt iets geven; Geef dan iets van je leven." En straks krijgen we ook allemaal een opdracht mee van onze diakenen. Dat is om het dichtbij huis te houden. Geld geven voor Haïti is misschien veel gemakkelijker dan je buurvrouw opzoeken. "Net dat beetje meer... Het is pas echt een offer; Als het je iets kost; Ook al doet het zeer; Al doet het zeer."

Tenslotte is er vandaag de bevestiging van ... Je denkt misschien wel: "Ik wordt ouderling en nu hebben ze het de hele dienst over diaconaat." Maar dat is nou juist het aardige. Jezus heeft gezegd: Ik ben gekomen om te dienen... Hij laat zien dat dienen (diaconie) de grondvorm is van het ambt. Het formulier voor de bevestiging van ambtsdragers begint ook met het werk van de diaken. Daarna wordt er gezegd: Een ander ambt is dat van de ouderling... Zo zie je - dienen gaat aan alles vooraf. Een ouderling is ten diepste ook een dienaar. Als dat niet zo is, klopt er iets niet helemaal... klopt het helemaal niet. Jij mag, ..., een dienaar zijn in het college van kerkrentmeesters en als kerkmeester van deze kerk. Daarbij wensen we je veel succes en zegen op je werk. Neem maar een voorbeeld aan Mozes: Gods volk tevoorschijn trekken en geboren laten worden, het leiden en begeleiden op de weg van de vrijheid en de verlossing. Amen.